

Dosar nr. 912/2012
361/2012

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI SECȚIA I-A PENALĂ
ÎNCHEIERE

Ședința din camera de Consiliu din data de 01 februarie 2012

Pe rol judecarea propunerii de luare a măsurii arestării preventive a inculpaților BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION, ENE CRISTIAN MARIAN și SIMIRIANU MAIAN, formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns:

Inculpatul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION, personal, în stare de reținere și asistat juridic de apărător ales A. C., în baza delegației avocațiale depuse la dosar, ENE CRISTIAN MARIAN, personal, în stare de reținere și asistat juridic de apărător ales P-A-, în baza delegației avocațiale depuse la dosar și inculpatul SIMIRIANU MAIAN personal, în stare de reținere și asistat juridic de apărător ales B-B-, în baza delegației avocațiale depuse la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Curtea aduce la cunoștința inculpaților dispozițiile art.70 Cod procedură penală și, învinuirile care li se aduc, precum și faptul că, prin propunerea formulată de Direcția Națională Anticorupție, se solicită luarea măsurii arestării preventive pe o perioadă de 29 zile.

Conform art.150 Cod procedură penală, Curtea întreabă pe inculpații Bălășescu Maximilian Ion, Ene Cristian Marian și Simirianu Maian, dacă înțeleg să dea declarații în fața instanței.

Inculpatul Bălășescu Maximilian Ion, arată că nu dorește să dea nicio declarație, prevalându-se de dreptul la tăcere.

Inculpatul Ene Cristian Marian arată că nu dorește să dea nicio declarație, prevalându-se de dreptul la tăcere.

Inculpatul Simirianu Maian, arată că nu dorește să dea nicio declarație, prevalându-se de dreptul la tăcere.

Apărătorul ales pentru inculpatul Ene Cristian solicită proba cu înscrisuri.

Reprezentantul parchetului nu se opune administrării probei.

Curtea încuviințează și administrează proba cu înscrisuri în circumstanțiere.

Nemaifiind alte cereri de formulat, probe de solicitat sau excepții de invocat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fondul cauzei:

REPREZENTANTUL MINISTERUL PUBLIC arată că Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a

formulat propunere de arestare preventivă în ceea ce-i privește pe inculpați, **reținându-se în sarcina acestora că** – în fapt, BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION, în calitate de procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Ilfov, având repartizat spre instrumentare dosarul nr. 2/P/2011 al unității de parchet anterior menționate, în care este cercetat, între alte persoane, denunțatorul D.S. pentru complicitate la infracțiunea de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, a pretins, în cursul lunii ianuarie 2012, cu ajutorul învinuților ENE CRISTIAN MARIAN și SIMIRIANU MARIAN, suma de 300.000 euro (impunând ca aceasta să fie remisă în două tranșe, de 100.000 euro și, respectiv, de 200.000 euro), iar, ulterior, i-a menționat, în mod direct, aceluiași denunțator că partea de folos care urma să îi revină reprezenta suma de 50.000 euro.

Acest folos a fost pretins pentru ca procurorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION să dispună în dosarul mai sus arătat ridicarea măsurilor asigurătorii luate față de denunțatorul D.S., ca și pentru a dispune cu privire la același denunțator disjungerea cauzei și formarea unui dosar separat, în care, ulterior, să adopte o soluție de scoatere de sub urmărire penală.

În ceea ce îi privește pe învinuții ENE CRISTIAN MARIAN și SIMIRIANU MARIAN, s-a reținut că, în cursul lunii ianuarie 2012, l-au ajutat pe BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Ilfov, să pretindă de la denunțatorul D.S. suma de 300.000 euro (impunând ca aceasta să fie remisă în două tranșe, de 100.000 euro și, respectiv, de 200.000 euro).

Acest folos a fost pretins pentru ca procurorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION, care avea repartizat spre instrumentare dosarul nr. 2/P/2011 al unității de parchet anterior menționate, în care este cercetat, între alte persoane, denunțatorul D.S., pentru complicitate la infracțiunea de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, să dispună ridicarea măsurilor asigurătorii luate față de acesta în respectiva cauză, ca și pentru a dispune cu privire la același denunțator disjungerea cauzei și formarea unui dosar separat, în care, ulterior, să adopte o soluție de scoatere de sub urmărire penală.

Prezentul dosar s-a constituit în baza denunțului formulat la 25.01.2012 de către D.S..

Conform sesizării, denunțatorul fusese contactat, în urmă cu două zile, de numitul MARIAN SIMIREANU, care i-a spus că procurorul MAXIMILIAN BĂLĂȘESCU de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Ilfov, care instrumentează dosarul nr. 2/P/2011 în care denunțatorul este cercetat pentru comiterea unei infracțiuni, în schimbul unei sume de bani.

Față de situația de fapt expusă mai sus, s-a apreciat că în cauză există indicii temeinice cu privire la comiterea infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 257 alin. 1 C.p. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, de către SIMIRIANU MARIAN și ENE CRISTIAN MARIAN, motiv pentru care, în scopul aflării adevărului în cauză și documentării dosarului cu mijloace de probă, care nu pot fi obținute în alt mod, s-a solicitat Tribunalului București

confirmarea ordonanței de interceptare și înregistrare cu titlu provizoriu și autorizarea pe mai departe pentru interceptarea și înregistrarea unor convorbiri telefonice și purtate în mediul ambiental.

, cu nr. -----;

Pe fondul întâlnirilor avute, învinuitul ENE CRISTIAN MARIAN a ținut legătura telefonică, prin schimburi de mesaje tip SMS, cu procurorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION, din conținutul comunicărilor reieșind că între cei doi interlocutori s-a pus problema să aibă loc o întâlnire în acea seară, așa cum, de altfel, ENE CRISTIAN MARIAN susținea și față de D.S..

Întrucât, în timp ce s-au derulat aceste comunicări, ENE CRISTIAN MARIAN se afla la întâlnirea cu învinuitul SIMIRIANU MARIAN și cu denunțătorii M.M. și D.S., cel prim menționat i-a precizat acestuia din urmă că întâlnirea cu procurorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION se amâna deoarece acesta este cu treabă la I.G.P., iar apoi, că amânarea va fi de circa două ore, pentru că procurorul audia niște persoane la Jilava.

Din acest motiv, învinuitul ENE CRISTIAN MARIAN i-a spus denunțătorului D.S. că a fost înștiințat de procurorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION că nu mai poate da curs întâlnirii stabilite pentru acea seară, deoarece are de rezolvat niște probleme.

S-a reținut că ENE CRISTIAN MARIAN i-a transmis denunțătorului D.S. că trebuia să se realizeze întâlnirea dintre ei. Sub acest aspect, ENE CRISTIAN MARIAN a motivat că BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION știe că ar fi monitorizat de către Direcția Națională Anticorupție și că realizarea în siguranță a unei întâlniri între el și denunțătorul D.S. trebuia să aibă loc în maximum 30 minute, pentru că, într-un asemenea timp scurt, organele judiciare nu au posibilitatea de a se organiza și de a se deplasa în teren. Pentru că denunțătorul D.S. nu a ajuns la restaurantul unde îl aștepta ENE CRISTIAN MARIAN în acel timp de 30 minute, acesta din urmă a susținut că procurorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION nu mai este de acord să dea curs întrevederii pe care o stabilise cu denunțătorul, din considerentele anterior menționate referitoare la asigurarea protecției sale.

Pe fondul aceleiași discuții ambientale (înregistrată audio-video, conform art. 91¹ și urm. din C.p.p.), ENE CRISTIAN MARIAN l-a asigurat, din nou, pe denunțătorul D.S. că sunt de actualitate aspectele stabilite anterior, afirmând că a discutat cu procurorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION și că, acesta, deși este nevoit să își ia măsuri suplimentare de prevedere și chiar se teme de un eventual flagrant, și-a dat acordul să asigure denunțătorului, în schimbul sumei de 300.000 euro ce urmează să ajungă în posesia sa prin intermediul învinuitului ENE CRISTIAN MARIAN, beneficiul promis, constând în ridicarea măsurilor asigurătorii luate în respectivul dosar, disjungerea cauzei față de denunțător, iar apoi, dispunerea soluției de scoatere de sub urmărire penală a acestuia.

Potrivit afirmațiilor învinuitului ENE CRISTIAN MARIAN, pentru derularea pe mai departe a acțiunilor convenite cu procurorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION, a stabilit cu acesta un plan care constă, în esență, în

transmiterea unei „parole” ce semnifica faptul că, așa cum se stabilise anterior, denunțatorul va da o primă tranșă de 100.000 euro din folosul pretins. Astfel, ENE CRISTIAN MARIAN i-a dezvăluit denunțatorului D.S. că acesta trebuie să se prezinte la Parchetul de pe lângă Tribunalul Ilfov, însoțit de Ș.E. (persoană cercetată în același dosar), în ziua de marți, 31.01.2012, între orele 10:00 și 12:00, ocazie cu care procurorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION îi va primi și îi va audia, după care îi va înmâna denunțatorului actul prin care dispune ridicarea măsurilor asigurătorii, urmând ca, după ce părăsește sediul aceluiași parchet, denunțatorul să îi înmâneze învinuitului ENE CRISTIAN MARIAN acea primă tranșă de 100.000 euro.

În raport cu împrejurările de fapt prezentate în cele care preced și care au survenit după momentul autorizării de către Tribunalul București a măsurilor de autorizare prevăzute de art. 91¹ și urm. din C.p.p. (în considerarea cadrului judiciar al acestei cauze care avea ca obiect cercetarea faptei ca trafic de influență), s-a constatat că au apărut elemente probatorii noi care au conturat indicii temeinice privind săvârșirea de către procurorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION a infracțiunii de luare de mită. Pe cale de consecință, se impunea ca fapta numiților ENE CRISTIAN MARIAN și SIMIRIANU MARIAN să fie cercetată prin prisma complicității la infracțiunea de luare de mită.

Ca atare, prin procesul verbal întocmit la 30.01.2012, Direcția Națională Anticorupție s-a sesizat din oficiu cu privire la săvârșirea de către procurorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION a infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 254 alin. 1 C.p. rap. la art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, precum și în legătură cu complicitatea la aceeași infracțiune, prev. de art. 26 C.p. rap. la art. 254 alin. 1 C.p. și la art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, a făptuitorilor ENE CRISTIAN MARIAN și SIMIRIANU MARIAN.

Denunțatorul D.S. s-a prezentat la sediul Parchetului de pe lângă Tribunalul Ilfov și i-a spus jandarmului care era de serviciu la punctul de acces că este așteptat de către procurorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION. Cu toate că nu fusese citat în vreun fel și nici măcar nu luase anterior legătura în vreun mod cu procurorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION, acesta l-a primit în biroul său pe denunțatorul D.S. și l-a audiat, aceste împrejurări derulându-se întocmai așa cum afirmase și învinuitul ENE CRISTIAN MARIAN.

De altfel, așa cum rezultă din înregistrarea respectivei convorbiri purtate în mediul ambiental, procurorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION i-a confirmat denunțatorului D.S. că toate acțiunile complicilor săi, ENE CRISTIAN MARIAN și SIMIRIANU MARIAN au fost exercitate cu știința sa și în numele său, inclusiv pretinderea unui folos, cu titlu de mită.

Astfel, procurorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION i-a precizat denunțatorului D.S. că, în data de 15.02.2012, va dispune în dosarul în care este cercetat denunțatorul, disjungerea cercetărilor față de el și față de ȘTEFAN ELENA, iar, cu privire la măsurile asigurătorii luate, a menționat că D.S. trebuia să formuleze o cerere despre care a menționat că o va admite și

va dispune ridicarea acelor măsuri, iar, ulterior, în dosarul format prin disjungerea cauzei, va adopta soluția de scoatere de sub urmărire penală a denunțatorului D.S..

Prin ordonanța nr. 3 din data de 01.02.2012 s-a dispus luarea măsurii preventive a reținerii față de învinuitul ENE CRISTIAN MARIAN, pe o durată de 24 ore, începând de la data de 01.02.2012, ora 02:45, până la 02.02.2012, ora 02:45, iar prin ordonanța din 01.02.2012 a fost pusă în mișcare acțiunea penală, împotriva aceluiași învinuit, pentru complicitate la infracțiunea de luare de mită, prev. de art. 26 C.p. rap. la art. 254 alin. 1 C.p. și la art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000.

De asemenea, prin ordonanța nr. 4 din data de 01.02.2012 s-a dispus, având în vedere și hotărârea nr. 45 din 01.02.2012 a Consiliului Superior al Magistraturii – Secția pentru procurori, luarea măsurii preventive a reținerii față de învinuitul BĂLAȘESCU MAXIMILIAN ION, pe o durată de 24 ore, începând de la data de 01.02.2012, ora 13:50, până la 02.02.2012, ora 13:50, iar prin ordonanța din 01.02.2012 a fost pusă în mișcare acțiunea penală, împotriva aceluiași învinuit, pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 254 alin. 1 C.p. rap. la art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000.

Totodată, prin ordonanța nr. 5 din data de 01.02.2012, s-a dispus luarea măsurii preventive a reținerii față de învinuitul SIMIRIANU MARIAN, pe o durată de 24 ore, începând de la data de 01.02.2012, ora 15:40, până la 02.02.2012, ora 15:40, iar prin ordonanța din 01.02.2012 a fost pusă în mișcare acțiunea penală împotriva aceluiași învinuit, pentru complicitate la infracțiunea de luare de mită, prev. de art. 26 C.p. rap. la art. 254 alin. 1 C.p. și la art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000.

Referitor la pericolul concret pentru ordinea publică pe care îl prezintă lăsarea în libertate a inculpaților ENE CRISTIAN MARIAN și SIMIRIANU MARIAN, se reține că fapta comisă de către aceștia creează riscul de a se promova în rândul opiniei publice, sentimentul că există o „justiție paralelă” care se realizează doar prin implicarea lor și pe fundamentul coruperii magistraților, cu singura condiție ca justițiabilul interesat să dispună de banii necesari, care, așa cum rezultă din probele aflate la dosarul cauzei, reprezintă sume exorbitante, din care o însemnată parte le revenea lor.

De asemenea, față de inculpatul SIMIRIANU MARIAN este aplicabilă situația prevăzută de art. 148 lit. d C.p.p., întrucât a săvârșit cu intenție o nouă infracțiune. În acest sens avem în vedere că, potrivit fișei de cazier judiciar, inculpatul a fost condamnat, prin sentința penală nr. 36/2006 a Tribunalului Militar București, rămasă definitivă prin decizia penală nr. 23/2006 a Curții Militare de Apel, la pedeapsa de doi ani închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 257 C.p. în referire la art. 6 și art. 6¹ alin. 1 din Legea nr. 78/2000. Se constată așadar în privința inculpatului SIMIRIANU MARIAN perseverența acestuia în săvârșirea unor infracțiuni de corupție. Prin sentința penală nr. 966/2005 a Tribunalului București – Secția I penală, rămasă definitivă prin decizia penală nr. 769/2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție

– Secția penală, inculpatul SIMIRIANU MARIAN a fost condamnat la pedeapsa rezultantă de 6 ani închisoare pentru, între altele, infracțiuni prevăzute în Legea nr. 678/2001, privind prevenirea și combaterea traficului de persoane. Mai reținem și că, în raport cu mențiunile din fișa de cazier judiciar, inculpatul SIMIRIANU MARIAN a săvârșit fapta de corupție pentru care este învinuit în prezenta cauză, în stare de recidivă post-executorie.

Față de considerentele arătate, având în vedere și hotărârea nr. 47 din 01.02.2012 a Consiliului Superior al Magistraturii – Secția pentru procurori, apreciază că luarea măsurii arestării preventive, față de inculpații BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION, ENE CRISTIAN MARIAN și SIMIRIANU MARIAN este necesară în interesul urmăririi penale și, în consecință, în temeiul art. 148 lit. f și lit. d în ceea ce îl privește pe inculpatul ultim menționat, precum și art. 149 și următoarele din C.p.p

Astfel încât solicită **arestarea preventivă, pentru o perioadă de 29 de zile, începând cu data de 02.02.2012 și până la 01.03.2012, a inculpaților:**

Apărătorul ales pentru inculpatul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION, solicită respingerea propunerii parchetului de arestare preventivă având în vedere că referatul parchetului nu se bazează pe probe nici măcar pe indicii din care să rezulte implicarea inculpatului Bălășescu la pretinsa săvârșire a infracțiunii de luare de mită, în condițiile în care, în materialul probator administrat, în înregistrările ambientale apar doar discuții între cei doi coinculpați Ene Cristian Marian și Simirianu Marian.

Astfel încât nu sunt împrejurări concrete care să constituie incidența art. 143 Cod de Procedură penală și art. 148 lit. f Cod de Procedură penală.

Nu există nici bănuieli care să dovedească îndeplinirea condițiilor art. 160¹ Cod de Procedură penală și care să ducă la concluzia că inculpatul Bălășescu a făcut fapte sau acte de natură să capete aspect penal.

Consideră că susținerea parchetului că inculpatul a fost audiat timp de 4 ore și că nu fost citat, nu constituie un motiv care să ducă la concluzia săvârșirii unei infracțiuni, întrucât **nu există nicio prevedere legală că procurorul de caz nu are voie să vorbească cu învinuitul după audieri, pe hol sau în orice alt loc.**

În ceea ce privește pericolul concret pentru societate apărătorul precizează că inculpatul Bălășescu Maximilian Ion, nu ar prezenta nici un pericol concret, nu ar putea influența martori sau părți, având în vedere că acesta fost suspendat din funcție, și nu existăm indicii că ar participa la altă infracțiune.

Apărătorul face referire la practica judiciară internațională, subliniind că prezumția nevinovăție trebuie să statueze în primul rând până la soluționarea definitivă a cauzei.

Mai solicită a se avea în vedere persoana inculpatului care este un magistrat, nu a avut cazier, se bucură în societate de o bună reputație, și nu există nici un minim indiciu că ar prezenta un pericol pentru societate, considerând că nu sunt întrunite condițiile prev de art. 143 și art. 148 lit. f Cod

de Procedură penală, sau art. 68¹ Cod de Procedură penală și nici cele ale art. 5 CEDO,, astfel încât apreciază că nu se impune luarea față de inculpatul Maximilian Ion, măsura arestării preventive.

În consecință solicită respingerea propunerii parchetului de arestare preventivă și punerea de îndată în libertate a inculpatului.

Apărătorul ales pentru inculpatul ENE CRISTIAN MARIAN solicită respingerea propunerii parchetului de arestare preventivă, și judecarea inculpatului în stare de libertate, având în vedere că din întreg materialul probator nu rezultă decât niște interceptări ale convorbirilor telefonice cu un denunțator D., care are o calitate de învinuit într-o infracțiune de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, cauză care era instrumentată de către procurorul Bălășescu, astfel încât avea toată intenția de a se răzbuna pe acesta.

În opinia apărării, nu există indicii temeinice că inculpatul a săvârșit infracțiunea pentru care a fost începută urmărirea penală, respectiv complicitate la infracțiunea de luare de mită. de asemenea arată că din înregistrările ambientale, există diferențe între sumele de bani reținute de către parchet, neconcordanțe. Astfel încât nu există nicio probă, în accepțiunea art. 143 Cod de Procedură penală.

În ce privește îndeplinirea condițiilor prev de art. 148 lit. f Cod de Procedură penală, consideră că este întrunită doar prima condiție, cea că pedeapsa pentru infracțiunea reținută este închisoarea mai mare de 4 ani, însă nu este îndeplinită cea de-a doua condiție, a pericolului concret pentru ordinea publică, neexistând nicio mențiune cu privire la faptul că inculpatul ar influența în vreun fel bunul mers al procesului penal.

Solicită a se avea în vedere circumstanțele personale ale inculpatului care are o vârstă tânără, are o familie, un copil în întreținere, iar în ce privește fișa sa de cazier, arată că a fost achitat pentru infracțiunea pentru care fusese cercetat.

În consecință solicită respingerea propunerii parchetului de arestare preventivă și judecarea inculpatului în stare de libertate, și aplicarea unei pedepse neprivativă de libertate, respectiv măsura obligării de a nu părăsi țara, sub incidența obligațiilor instituite de art. 145 Cod de Procedură penală.

Apărătorul ales pentru inculpatul SIMIRIANU MARIAN arată că achiesează la concluziile antevorbitorilor săi, și susține că în primul rând, nu este de acord cu încadrarea juridică a faptei reținută în sarcina inculpatului, de complicitate la infracțiunea de luare de mită, considerând că nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni. În sarcina inculpatului se poate reține cel mult infracțiunea de trafic de influență, prev de art. 257 Cod penal, însă nu infracțiunea de luare de mită, având în vedere că banii nu au fost luați și nici dați.

În ce privește reținerea dispozițiilor art. 148 lit. f Cod de Procedură penală, critică de asemenea referatul parchetului pentru lipsa dovedirii în concret a acestui pericol social, presupus că l-ar prezenta inculpatul dacă ar fi pus în libertate.

Solicită a se avea în vedere circumstanțele personale ale inculpatului care este singurul care a dat declarație, a recunoscut faptele, astfel că nu poate influența și nu se poate sustrage de la cercetare, cu atât mai mult, cu cât inculpatul nu a primit nicio sumă de bani și nici nu urma să primească, doar a intermediat la presiunea denunțatorului.

În concluzie solicită respingerea propunerii parchetului de arestare preventivă și judecarea inculpatului în stare de libertate.

Inculpatul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION, personal, având ultimul cuvânt arată că nu a dorit să dea nicio declarație, întrucât, imediat ce a terminat cu audierile din cazul său, a fost sunat și întrebat „dacă este reținut?”, de către presă și a fapta și la radio o știre despre el. Crede că ceea ce i s-a întâmplat este doar o răzbunare a denunțatorului Dobrescu, întrucât în urma percheziției domiciliare efectuate la acesta s-au găsit niște aparaturi pe care le deținea nelegal și a solicitat efectuarea unei expertize.

Arată că nu are nicio legătură cu inculpatul Simirianu Marian, nu l-a văzut pe acesta niciodată.

Inculpatul Ene Cristian Marian în ultimul cuvânt, arată că lasă soluția la aprecierea instanței.

Inculpatul Simirianu Marian, în ultimul cuvânt, arată că nu îl cunoaște pe procurorul Bălășescu, este de acord cu concluziile apărătorului său ales și solicită judecarea sa în stare de libertate.

CONSIDERENTE

Prin rezoluția din 31.01.2012, ora 23:00, s-a dispus în prezenta cauză începerea urmăririi penale față de BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 254 alin. 1 C.p. rap. la art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000 și față de ENE CRISTIAN MARIAN și SIMIRIANU MARIAN, pentru complicitate la infracțiunea de luare de mită, prev. de art. 26 C.p. rap. la art. 254 alin. 1 C.p. și la art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000.

Pentru formularea acestor învinuiri, s-a reținut, în fapt, că BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION, în calitate de procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Ilfov, având repartizat spre instrumentare dosarul nr. 2/P/2011 al unității de parchet anterior menționate, în care este cercetat, între alte persoane, denunțatorul D.S. pentru complicitate la infracțiunea de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, a pretins, în cursul lunii ianuarie 2012, cu ajutorul învinuiților ENE CRISTIAN MARIAN și SIMIRIANU MARIAN, suma de 300.000 euro (impunând ca aceasta să fie remisă în două tranșe, de 100.000 euro și, respectiv, de 200.000 euro), iar, ulterior, i-a menționat, în mod direct, aceluiași denunțator că partea de folos care urma să îi revină reprezenta suma de 50.000 euro.

Acest folos a fost pretins pentru ca procurorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION să dispună în dosarul mai sus arătat ridicarea măsurilor asigurătorii luate față de denunțatorul D.S., ca și pentru a dispune cu privire

la același denunțator disjungerea cauzei și formarea unui dosar separat, în care, ulterior, să adopte o soluție de scoatere de sub urmărire penală.

În desfășurarea activității infracționale, procurorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION a primit, în data de 31.01.2012, de la denunțatorul D.S., cu ajutorul învinuitului ENE CRISTIAN MARIAN, suma de 90.000 lei și 80.000 euro (reprezentând echivalentul a aproximativ 100.000 euro), ocazie cu care s-a procedat la constatarea infracțiunii flagrante, banii fiind găsiți asupra lui ENE CRISTIAN MARIAN.

În ceea ce îi privește pe învinuiții ENE CRISTIAN MARIAN și SIMIRIANU MARIAN, s-a reținut că, în cursul lunii ianuarie 2012, l-au ajutat pe BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Ilfov, să pretindă de la denunțatorul D.S. suma de 300.000 euro (impunând ca aceasta să fie remisă în două tranșe, de 100.000 euro și, respectiv, de 200.000 euro).

Acest folos a fost pretins pentru ca procurorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION, care avea repartizat spre instrumentare dosarul nr. 2/P/2011 al unității de parchet anterior menționate, în care este cercetat, între alte persoane, denunțatorul D.S., pentru complicitate la infracțiunea de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, să dispună ridicarea măsurilor asigurătorii luate față de acesta în respectiva cauză, ca și pentru a dispune cu privire la același denunțator disjungerea cauzei și formarea unui dosar separat, în care, ulterior, să adopte o soluție de scoatere de sub urmărire penală.

În desfășurarea activității infracționale, învinuitul ENE CRISTIAN MARIAN l-a ajutat pe procurorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION să primească, în data de 31.01.2012, suma de 90.000 lei și 80.000 euro (reprezentând echivalentul a aproximativ 100.000 euro) de la denunțatorul D.S., ocazie cu care s-a procedat la constatarea infracțiunii flagrante, banii fiind găsiți asupra lui ENE CRISTIAN MARIAN.

Prezentul dosar s-a constituit în baza denunțului formulat la 25.01.2012 de către D.S..

Conform sesizării, denunțatorul fusese contactat, în urmă cu două zile, de numitul MARIAN SIMIREANU, care i-a spus că procurorul MAXIMILIAN BĂLĂȘESCU de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Ilfov, care instrumentează dosarul nr. 2/P/2011 în care denunțatorul este cercetat pentru comiterea unei infracțiuni, „ar dori să cadă la pace” în schimbul unei sume de bani.

Prin același denunț, s-a mai arătat că, ulterior, în data de 24.01.2012, MARIAN SIMIREANU, prin intermediul lui M. M., i-a solicitat denunțatorului o întâlnire în aceeași zi, ocazie cu care D.S. s-a întâlnit la Stația OMV –Udriște cu cel prim menționat și cu un alt bărbat, care s-a recomandat doar cu numele M.M.. În acele împrejurări, numitul M.M. a pretins denunțatorului suma de 300.000 euro, susținând că banii sunt pentru procurorul MAXIMILIAN BĂLĂȘESCU, în vederea facilitării soluționării favorabile a

dosarului în care denunțatorul este cercetat de către Parchetul de pe lângă Tribunalul Ilfov.

Printr-o declarație ulterioară, denunțatorul D.S. a susținut aspectele de fapt consemnate în cuprinsul denunțului și a precizat că, la 23.01.2012, MARIAN SIMIREANU, în prezența lui M.M., i-a spus că procurorul MAXIMILIAN BĂLĂȘESCU „ar dori să cadă la pace”, însă această „pace costă 100.000 de euro”. Conform aceleiași depoziții, în ziua de 24.01.2012, denunțatorul s-a întâlnit din nou cu MARIAN SIMIREANU, care era însoțit de numitul M.M., iar acesta din urmă a pretins suma de 300.000 de euro pentru a fi dată, mai departe, procurorului menționat mai sus, în schimbul adoptării unei soluții favorabile. Întrucât denunțatorul a afirmat, cu acea ocazie, că suma pretinsă este prea mare, numitul M.M. i-a dat termen de gândire până în seara de 25.01.2012.

Ca atare, până la respectivul termen, denunțatorul trebuia să-l contacteze telefonic pe MARIAN SIMIREANU și să se întâlnească cu acesta pentru a-i da un răspuns privitor la folosul care i se pretinsese.

Ca urmare a verificărilor efectuate în baza de date a evidenței persoanelor și, respectiv, a valorificării informațiilor postate pe site-ul C.S.M., s-a constatat că persoana cu privire la care denunțatorul s-a referit ca fiind MARIAN SIMIREANU are identitatea SIMIRIANU MARIAN, iar magistratul în cauză este BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION.

În temeiul autorizației provizorii nr. 2/25.01.2012, emise în prezenta cauză, a fost înregistrată audio-video convorbirea purtată în mediul ambiental între D.S., SIMIRIANU MARIAN și numitul M.M., în data de 25.01.2012, întâlnirea dintre aceștia având loc la restaurantul „G C”, din București. Inițial, discuția ambiantală s-a purtat între denunțatorul D.S. și învinuitul SIMIRIANU MARIAN. În acele circumstanțe, acesta din urmă s-a preocupat să prezinte denunțatorului ca fiind sigură implicarea și acordul procurorului BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION de a facilita soluționarea favorabilă a respectivului dosar, argumentând că legătura cu acest magistrat este mediată de o persoană care se află în relații foarte apropiate cu procurorul anterior menționat. Din aceeași conversație, a mai reieșit că, într-o discuție anterioară, denunțatorului i se transmisese de către SIMIRIANU MARIAN și persoana care asigura legătura cu procurorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION, faptul că acesta a pretins suma de 300.000 euro, precum și că a impus ca folosul să-i fie remis în două tranșe, de 100.000 euro și, respectiv, 200.000 euro. Privitor la această sumă de bani, SIMIRIANU MARIAN a susținut față de denunțator că va ajunge, în întregime, în posesia procurorului BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION. Pe parcursul conversației ambientale la care ne referim, SIMIRIANU MARIAN a contactat-o telefonic pe persoana cu numele M.M., despre care afirmase că mediază legătura cu procurorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION și i-a cerut să vină în locul în care se afla împreună cu denunțatorul. Pe fondul discuției care a urmat între denunțatorul D.S., SIMIRIANU MARIAN și numitul M.M., acesta din urmă a reiterat că procurorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION a pretins, prin intermediul său, suma de 300.000 euro, care trebuia remisă în două

tranșe având cuantumul precizat mai sus. De asemenea, numitul M.M. i-a pus în vedere denunțatorului că prima tranșă trebuia dată imediat, iar, cea de-a doua tranșă, până în data de 10.02.2012. **În același context, numitul M.M. a susținut față de denunțatorul D.S. că se află în relații foarte apropiate și de o perioadă lungă de timp cu procurorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION**, împrejurare care ar fi fost de natură să îi asigure certitudinea că acest magistrat se va ține de cuvânt și îi va facilita denunțatorului, în schimbul remiterii folosului pretins, soluționarea favorabilă a dosarului în care era cercetat. În acel context, denunțatorul D.S. le-a spus celor doi interlocutori că va încerca să facă rost, până în ziua următoare, de suma de 100.000 euro, care reprezenta prima tranșă pe care trebuia să o dea.

În cauză a fost interceptată și înregistrată și o convorbire telefonică purtată, în ziua de 25.01.2012, la ora 20:40, între SIMIRIANU MARIAN și numitul „C.”, discuția având loc pe fondul solicitării adresate acestuia de a veni la restaurantul în care cel prim menționat se afla, în acel moment, împreună cu denunțatorul D.S..

În urma verificărilor efectuate ulterior, s-a stabilit că postul telefonic de la care numitul „C.” a purtat convorbirea telefonică anterior menționată aparține titularului E.M.L., însă este utilizat, în fapt, de către soțul acesteia, ENE CRISTIAN MARIAN. De altfel, acesta a fost recunoscut după fotografie de către denunțatorul D.S. ca fiind persoana la care s-a referit în declarațiile sale ca fiind numitul „C.”.

În data de 26.01.2012, a formulat denunț în prezenta cauză și M.M., care a sesizat că, în dimineața zilei anterior menționate, a aflat de la D.S. că acestuia i s-a promis de către SIMIRIANU MARIAN și un alt bărbat, pe nume „C.”, că procurorul MAXIMILIAN BĂLĂȘESCU va soluționa favorabil cauza în care este cercetat în schimbul sumei de 300.000 de euro, urmând ca o primă tranșă de 100.000 de euro să fie remisă în acea zi. Totodată, M. M. a arătat că se convenise de către SIMIRIANU MARIAN, „C.” și D.S. ca banii ce reprezentau prima tranșă să fie lăsați în posesia sa până la finalizarea discuțiilor pe care ultimii doi trebuiau să le poarte cu procurorul.

Față de situația de fapt expusă mai sus, s-a apreciat că în cauză există indicii temeinice cu privire la comiterea infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 257 alin. 1 C.p. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, de către SIMIRIANU MARIAN și ENE CRISTIAN MARIAN, motiv pentru care, în scopul aflării adevărului în cauză și documentării dosarului cu mijloace de probă, care nu pot fi obținute în alt mod, **s-a solicitat Tribunalului București confirmarea ordonanței de interceptare și înregistrare cu titlu provizoriu și autorizarea pe mai departe pentru interceptarea și înregistrarea unor convorbiri telefonice și purtate în mediul ambiantal.**

Prin procesul verbal întocmit la 30.01.2012, Direcția Națională Anticorupție s-a sesizat din oficiu cu privire la săvârșirea de către procurorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION a infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 254 alin. 1 C.p. rap. la art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, precum și în

legătură cu complicitatea la aceeași infracțiune, prev. de art. 26 C.p. rap. la art. 254 alin. 1 C.p. și la art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, a făptuitorilor ENE CRISTIAN MARIAN și SIMIRIANU MARIAN.

Prin încheierea de ședință nr. 13 din 30.01.2012 și autorizația nr. 12 din aceeași dată, Curtea de Apel București a autorizat în prezenta cauză, pe o durată de 30 zile, de la 30.01.2012, până la 28.02.2012, interceptarea și înregistrarea audio-video, după cum urmează: a convorbirilor purtate în mediul ambiental de denunțatorii D.S., M.M. cu făptuitorii SIMIRIANU MARIAN, ENE CRISTIAN MARIAN și BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION sau cu alte persoane, în legătură cu fapta ce face obiectul prezentei cauze; a convorbirilor și comunicărilor telefonice purtate de denunțatorul M.M., de la posturile telefonice utilizate de aceasta, cu nr. ---- și ----; a convorbirilor și comunicărilor telefonice purtate de denunțatorul D.S., de la posturile telefonice utilizate de aceasta, cu nr. --- și nr. ----; a convorbirilor și comunicărilor telefonice purtate de făptuitorul ENE CRISTIAN MARIAN, de la postul telefonic utilizat de acesta, cu nr. ----, precum și de la aparatul telefonic având codul IMEI ----; a convorbirilor și comunicărilor telefonice purtate de făptuitorul SIMIRIANU MARIAN, de la postul telefonic utilizat de acesta, cu nr. ----, precum și de la aparatul telefonic având codul IMEI ----; a convorbirilor și comunicărilor telefonice purtate de făptuitorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION, de la posturile telefonice utilizate de acesta, cu nr. ---- și nr. ----, precum și de la aparatele telefonice având codurile IMEI ---- și ----; înregistrarea de imagini privind întâlnirile care vor avea loc între D.S., M.M., SIMIRIANU MARIAN, ENE CRISTIAN MARIAN și BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION sau între aceștia și alte persoane, în legătură cu desfășurarea activității infracționale cercetate în prezenta cauză; autorizarea localizării și urmării prin G.P.S. ori prin alte mijloace electronice de supravegherea a făptuitorilor SIMIRIANU MARIAN, ENE CRISTIAN MARIAN și BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION, în legătură cu desfășurarea activității infracționale cercetate în prezenta cauză.

În data de 30.01.2012, potrivit celor stabilite la întâlnirea anterioară, denunțatorul D.S. s-a deplasat la locuința învinutului ENE CRISTIAN MARIAN, ocazie cu care acesta i-a dat din nou asigurări privind realizarea planului infracțional pe care îl prezentase anterior, stabilind și ca, în ziua următoare, ENE CRISTIAN MARIAN să îl însoțească pe D.S. la Buftea, unde acesta din urmă era așteptat de procurorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION, între orele 10:00 și 12:00, urmând ca după întâlnirea cu acest magistrat, denunțatorul să-i remită învinutului ENE CRISTIAN MARIAN prima tranșă de 100.000 euro din folosul pretins. Convorbirea purtată în mediul ambiental a fost înregistrată audio-video, conform art.91¹ și următoarele din C.p.p.

Denunțatorul D.S. s-a prezentat la sediul Parchetului de pe lângă Tribunalul Ilfov și i-a spus jandarmului care era de serviciu la punctul de acces că este așteptat de către procurorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION. Cu toate că nu fusese citat în vreun fel și nici măcar nu luase anterior legătura în vreun mod cu procurorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION, acesta

I-a primit în biroul său pe denunțatorul D.S. și l-a audiat, aceste împrejurări derulându-se întocmai așa cum afirmase și învinuitul ENE CRISTIAN MARIAN.

De altfel, așa cum rezultă din înregistrarea respectivei convorbiri purtate în mediul ambiental, procurorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION i-a confirmat denunțatorului D.S. că toate acțiunile complicilor săi, ENE CRISTIAN MARIAN și SIMIRIANU MARIAN au fost exercitate cu știința sa și în numele său, inclusiv pretinderea unui folos, cu titlu de mită.

Astfel, procurorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION i-a precizat denunțatorului D.S. că, în data de 15.02.2012, va dispune în dosarul în care este cercetat denunțatorul, disjungerea cercetărilor față de el și față de Ș.E., iar, cu privire la măsurile asigurătorii luate, a menționat că D.S. trebuia să formuleze o cerere despre care a menționat că o va admite și va dispune ridicarea acelor măsuri, iar, ulterior, în dosarul format prin disjungerea cauzei, va adopta soluția de scoatere de sub urmărire penală a denunțatorului D.S. și a susnumitei.

Relevante sub aspectul disponibilității exprimată față de denunțatorul D.S. de către învinuitul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION, în ceea ce privește soluționarea favorabilă a dosarului 2/P/2011, sunt și următoarele afirmații ale învinuitului: **„deci, eu pe cincisprezece fac rechizitoriu’. În momentu’ în care am făcut rechizitoriu’, prin rechizitoriu se dispune disjungerea... Pe data de șaisprezece, din punctu’ meu de vedere, pentru că pot să ți-l mai țin o zi, două, până când se face disjungerea și cu toate actele, o să faci tu și cu doamna E.... faceți plângere împotriva ă... sechestrelor... sechestrului... eu vă comunic că ă... sechestrul’ este ridicat, după care ă... mai stăm o săptămână, două, trei, vedem cum, și vă dau soluția de... de scoatere...”**

Procurorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION a făcut demersuri să-i restituie chiar în ziua următoare o parte din bunurile care i-au fost ridicate în acea cauză cu ocazia percheziției domiciliare și, în acest scop, l-a contactat telefonic pe unul dintre polițiștii de la IGPR care lucrează în dosar și i-a solicitat să asigure, de îndată, restituirea bunurilor.

Imediat ce s-a despărțit de procurorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION și a părăsit sediul Parchetului de pe lângă Tribunalul Ilfov, denunțatorul D.S. s-a întâlnit cu învinuitul ENE CRISTIAN MARIAN, care l-a așteptat mai bine de șase ore într-un restaurant situat la doar câteva sute de metri de parchet, convorbirile dintre aceștia, fiind înregistrate, conform art. 91¹ C.p.p. cu aceea ocazie, denunțatorul D.S. i-a relatat învinuitului ENE CRISTIAN MARIAN discuția pe care o purtase cu numai câteva minute mai devreme cu procurorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION, precum și că acesta îi dezvăluise că stabilise anterior cu ENE CRISTIAN MARIAN ca mita să reprezinte doar 50.000 euro și nu 300.000 euro cum știuse acesta din urmă.

Cu toate acestea, ENE CRISTIAN MARIAN a susținut că BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION **„nu știe ce vorbește”**, întrucât împreună cu acest a fost

stabilită suma de 300.000 euro care să-i fie pretinsă denunțatorului D.S., în condițiile în care „...trebuie să mănânce fiecare câte puțin...”, această mențiune fiind referitoare la cel prim menționat și la învinuitul SIMIRIANU MARIAN, dar și la alte persoane, între care și șeful procurorului BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION.

Ulterior, denunțatorul D.S. l-a condus cu autoturismul său pe învinuitul ENE CRISTIAN MARIAN în București, în zona Floreasca, unde denunțatorul i-a înmănat acestuia din urmă suma de 80.000 euro și 90.000 lei (care reprezentau prima tranșă din folosul pretins).

După ce ENE CRISTIAN MARIAN a coborât din autoturism s-a procedat la constatarea infracțiunii flagrante. În urma acestei activități judiciare asupra învinuitului ENE CRISTIAN MARIAN a fost găsită, între alte bunuri suma de bani anterior menționată, compuse din bancnotele marcate criminalistic și având seriile evidențiate în cuprinsul procesului-verbal întocmit la 27.01.2012.

Prin ordonanța nr. 3 din data de 01.02.2012 s-a dispus luarea măsurii preventive a reținerii față de învinuitul ENE CRISTIAN MARIAN, pe o durată de 24 ore, începând de la data de 01.02.2012, ora 02:45, până la 02.02.2012, ora 02:45, iar prin ordonanța din 01.02.2012 a fost pusă în mișcare acțiunea penală, împotriva aceluiași învinuit, pentru complicitate la infracțiunea de luare de mită, prev. de art. 26 C.p. rap. la art. 254 alin. 1 C.p. și la art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000.

De asemenea, prin ordonanța nr. 4 din data de 01.02.2012 s-a dispus, având în vedere și hotărârea nr. 45 din 01.02.2012 a Consiliului Superior al Magistraturii – Secția pentru procurori, luarea măsurii preventive a reținerii față de învinuitul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION, pe o durată de 24 ore, începând de la data de 01.02.2012, ora 13:50, până la 02.02.2012, ora 13:50, iar prin ordonanța din 01.02.2012 a fost pusă în mișcare acțiunea penală, împotriva aceluiași învinuit, pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 254 alin. 1 C.p. rap. la art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000.

Totodată, prin ordonanța nr. 5 din data de 01.02.2012, s-a dispus luarea măsurii preventive a reținerii față de învinuitul SIMIRIANU MARIAN, pe o durată de 24 ore, începând de la data de 01.02.2012, ora 15:40, până la 02.02.2012, ora 15:40, iar prin ordonanța din 01.02.2012 a fost pusă în mișcare acțiunea penală împotriva aceluiași învinuit, pentru complicitate la infracțiunea de luare de mită, prev. de art. 26 C.p. rap. la art. 254 alin. 1 C.p. și la art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000.

Analizând actele și lucrările dosarului, se constată că cererea Ministerului Public este întemeiată fiind îndeplinite condițiile prev. de art. 143 Cod procedură penală și art. 148 lit. f Cod procedură penală, iar măsura arestării preventive se impune în vederea asigurării bune desfășurări a urmăririi penale.

Codul de procedură penală condiționează luarea măsurii arestării preventive de îndeplinirea cumulativă a trei condiții de fond:

-să existe probe sau indicii temeinice privind săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală (art. 143 alin. 1 Cod procedură penală);

-să fie îndeplinit cel puțin unul din temeiurile de arestare, expres și limitativ prevăzute de art. 148 Cod procedură penală.

Odată cu ratificarea Convenției europene a drepturilor omului de către țara noastră (prin Legea nr. 30/1994) la condițiile de mai sus s-a mai adăugat una, respectiv aceea a conformității dreptului intern cu exigențele art. 5 paragraful 1 lit. c din Convenție, precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Sunt îndeplinite cerințele art. 143 alin. 1 Cod procedură penală atunci când în cauză există probe – ca elemente de fapt care servesc la constatarea existenței sau inexistenței unei infracțiuni, la identificarea făptuitorului, la cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzei (art. 63 din Codul de procedură penală) sau indicii temeinice că s-a săvârșit o faptă prevăzută de lege, adică, conform art. 68¹ din Codul de procedură penală, atunci când din datele existente în cauză rezultă presupunerea rezonabilă că persoana față de care se efectuează urmărirea penală a săvârșit fapta.

Aceste dispoziții ale legii interne sunt în concordanță cu art. 5 paragraful 1 lit. c din CEDO, care condiționează legalitatea privării de libertate a unei persoane de existența unor motive verosimile de a bănui că persoana care urmează a fi lipsită de libertate a săvârșit o infracțiune.

Astfel, probele și indiciile temeinice pot conduce la reținerea unei suspiciuni rezonabile în sensul existenței unor date, informații care să convingă un observator obiectiv și imparțial că este posibil ca o persoană să fi săvârșit o faptă prevăzută de legea penală (în acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza Gujinski c. Rusiei, cauza Jecuis c. Lituaniei, cauza Durmus c. Turciei).

Așadar, atât în lumina reglementărilor interne în materia arestării preventive cât și a celor cuprinse în Convenția Europeană a Drepturilor Omului judecătorul investit cu soluționarea unei propuneri de arestare preventivă nu trebuie să analizeze realitatea conflictului de drept penal, respectiv a faptei și vinovăția făptuitorului, ci doar existența unor date care să justifice presupunerea rezonabilă că persoana față de care se solicită luarea măsurii arestării preventive a comis o faptă de natură penală.

Aceste date nu trebuie să aibă aceeași forță cu cele necesare pentru a justifica o condamnare, sau pentru a formula o acuzare, nefiind necesar ca persoana să fie într-un final acuzată sau trimisă în judecată.

Revenind la speță se reține că în cauză există indicii temeinice în accepțiunea dată acestei noțiuni de art. 68¹ Cod procedură penală, care să justifice presupunerea rezonabilă că inculpații au săvârșit faptele pentru care sunt cercetați, astfel cum rezultă din coroborarea probelor administrate până în acest moment.

În fața instanței toți inculpații s-au prevalat de dreptul la tăcere, iar la Parchet doar inculpatul Simirianu Marian a dat declarație în care a dezvăluit câteva elemente, cum ar fi spre exemplu înțelegerea avută cu inculpatul Ene

Cristian Marian, dar a încercat să diminueze gradul său de implicare în activitatea infracțională.

Curtea constată că următoarele mijloace de probă:

- denunțurile și declarațiile martorilor denunțatori D.S. și M.M.;
- un înscris pus la dispoziție de către denunțatorul D.S. din care rezultă că este cercetat, în calitate de învinuit, în dosarul nr. 2/P/2011 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Ilfov, instrumentat de către procurorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION;
- proces verbal privind consemnarea efectuării actelor premergătoare;
- autorizații emise, în conformitate cu prevederile art. 91¹ și urm. din C.p.p., de către Tribunalul București și, respectiv, Curtea de Apel București;
- procese verbale de redare, în conformitate cu art. 91³ C.p.p., a unor convorbiri telefonice și purtate în mediul ambiental, precum și proces verbal de redare rezumativă a conținutului unei convorbiri purtate în mediul ambiental;
- proces verbal de consemnare a seriilor bancnotelor care compun suma de 90.000 lei și 80.000 euro, precum și marcarea criminalistică a unora dintre respectivele bancnote;
- proces verbal privind constatarea infracțiunii flagrante;
- fotocopii ale actelor aflate la dosarul nr. 2/P/2011 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Ilfov, instrumentat de către procurorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION;
- adresa nr. 2/P/2011 din 01.02.2012 a Parchetului de pe lângă Tribunalul Ilfov, din care rezultă că dosarul nr. 2/P/2011 al respectivei unități de parchet a fost repartizat în lucru procurorului BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION, la data de 02.11.2011, fiind instrumentat și în prezent de către acesta;
- declarațiile inculpatului SIMIRIANU MARIAN, evidențiază date suficiente pentru a forma unii observat independent convingerea că inculpații au desfășurat actele pentru care sunt cercetați.

În cauza de față, din probele administrate, până în acest moment rezultă că există date suficiente din care se apreciază că BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION, în calitate de procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Ilfov, având repartizat spre instrumentare dosarul nr. 2/P/2011 în care este cercetat, alături de mai multe persoane, denunțatorul D.S. pentru complicitate la infracțiunea de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, a pretins, în cursul lunii ianuarie 2012, cu ajutorul inculpaților ENE CRISTIAN MARIAN și SIMIRIANU MARIAN suma de 300.000 Euro urmând ca aceasta să fie remisă în două tranșe de 100.000 Euro și respectiv 200.000 Euro, menționând ulterior denunțatorului în mod direct că partea de folos care urma să îi revină reprezenta suma de 50.000 Euro (înregistrarea convorbirii purtate în mediul ambiental la data de 31.01.2012).

Și în privința inculpaților ENE CRISTIAN MARIAN și SIMIRIANU MARIAN există date suficiente din care să se confirme susținerea că în cursul lunii ianuarie 2012 l-au ajutat pe procurorul BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION

să pretindă de la denunțatorul D.S. suma de 300.000 Euro, transmisibilă în două tranșe.

Prima tranșă, constând în 80.000 Euro și 90.000 lei (echivalentul a aproximativ 100.000 Euro) dată de denunțatorul D.S. a fost găsită asupra inculpatului ENE CRISTIAN MARIAN cu ocazia prinderii sale în flagrant (a se vedea convorbirea în mediul ambiental purtată la 25.01.2012, convorbirea telefonică din 25.01.2012, convorbirea în mediul ambiental din 28.01.2012, procesul verbal de prindere în flagrant etc.).

Analizând ansamblul actelor și lucrărilor dosarului, Curtea apreciază că măsura arestării preventive funcționează ca un mijloc de prevenire sau înlăturare a unor împrejurări sau situații de natură să pună în pericol eficiența desfășurării a procesului penal.

Ca instituție a dreptului procesual penal arestarea preventivă este pusă la dispoziția organelor judiciare penale și constă în privarea de libertate a unei persoane, aceasta fiind determinată de condițiile și împrejurările în care se desfășoară procesul penal.

Scopul acestei măsuri îl constituie realizarea cadrului optim pentru desfășurarea în bune condiții a activității procesuale, potrivit scopurilor procesului penal.

În raport cu art. 5 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art. 23 din Constituția României, măsura lipsirii de libertate a unei persoane se poate dispune atunci când există motive verosimile că s-a săvârșit o infracțiune sau există motive temeinice de a se crede în posibilitatea săvârșirii unei noi infracțiuni, fiind necesară astfel apărarea ordinii publice, a drepturilor și libertăților cetățenești, desfășurarea în bune condiții a procesului penal.

În procedura de față, Curtea este datoare să verifice dacă probele administrate până în prezent reliefează un ansamblu de date concordante care, fără a fi necesar să aibă nivelul de certitudine pentru a permite o soluție de condamnare, sunt totuși suficiente pentru a legitima bănuiala comiterii unor fapte penale, așa cum s-a arătat mai sus.

Ori, din această perspectivă, declarațiile denunțatorului D.S., declarațiile inculpatului Simirianu Marian date la Parchet, declarațiile martorului M.M., procesele verbale de redare a înregistrărilor ambientale audio – video, a convorbirilor purtate de denunțator și ambii inculpați Ene Marian și Simirianu Marian evidențiază informații suficiente pentru a se lua față de inculpați o măsură preventivă.

De asemenea, se constată că sunt îndeplinite condițiile prev. de art. 148 lit. f Cod procedură penală, respectiv pedeapsa prevăzută de lege este mai mare de 4 ani și **există probe certe că lăsarea inculpaților în libertate prezintă un pericol concret pentru ordinea publică.**

Într-adevăr, în raport de natura și gravitatea infracțiunilor pentru care sunt cercetați inculpații, de împrejurările în care se reține că acestea ar fi fost comise, Curtea reține că lăsarea în libertate a inculpaților ar prezenta un pericol concret pentru ordinea publică, prin crearea unui sentiment de temere și insecuritate în rândul societății civile.

Este adevărat că pericolul concret pentru ordinea publică nu se confundă cu pericolul social ca trăsătură esențială a infracțiunii.

Dar, acestea nu înseamnă, nicidecum că în aprecierea pericolului pentru ordinea publică trebuie făcută abstracție de gravitatea faptelor. Sub acest aspect, existența pericolului pentru ordinea publică poate rezulta, între altele și din însuși pericolul social al infracțiunilor de care sunt învinuiți inculpații, din reacția publică la comiterea unor astfel de infracțiuni.

Modul și mijloacele în care se reține că inculpații ar fi săvârșit infracțiunile pentru care sunt cercetați, gradul ridicat de pericol social concret al acestora sunt elemente de natură a crea convingerea instanței că se impune luarea față de aceștia a măsurii arestării preventive.

Este adevărat că libertatea individuală trebuie să fie protejată, dar acest lucru nu trebuie să stânjenească eforturile autorităților în administrarea probelor și în desfășurarea procesului penal.

Nu trebuie neglijată împrejurarea că apărarea eficientă a valorilor constituționale presupune - în unele cazuri - și condiții riguros apreciate, restrângerea unor drepturi și libertăți fundamentale, în cazurile și condițiile limitativ determinate de lege, un astfel de caz fiind și cel al arestării preventive.

În opinia Curții, pericolul concret pentru ordinea publică este pe deplin dovedit.

Prin urmare, ordinea publică are menirea de a proteja, de a apăra instituțiile și valorile de bază ale societății.

Orice intervenție prin care este atinsă ordinea de drept, este de natură de a pune în pericol, de a amenința instituțiile și valorile de bază ale societății.

De asemenea, desfășurarea relațiilor sociale potrivit regulilor de conduită care alcătuiesc ordinea de drept, în mod continuu și pretutindeni pe teritoriul țării, **constituie ordinea publică efectivă.**

Ordinea publică efectivă este un fenomen de viață socială, o realitate trăită, acte de conformare la exigențele regulilor de conduită.

Realizarea ordinii de drept se face și prin constrângere constituind o cale de înlăptuire indirectă a acestei ordini. Constrângerea nu poate interveni decât dacă o regulă de conduită a fost încălcată în împrejurări care impun restabilirea ordinii de drept.

În cazul nostru, vorbim de un pericol concret deoarece prin faptele săvârșite încălcând normele care reglementează relațiile sociale, se aduc atingere instituțiilor și valorilor de bază ale societății.

În aprecierea existenței pericolului pentru ordinea publică, Curtea are în vedere mai ales natura și împrejurările concrete ale comiterii faptelor, calitatea de procuror a inculpatului BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION, calitate ce potențează urmările negative ale acțiunilor sale asupra prestigiului de care ar trebui să se bucure orice funcționar în exercitarea atribuțiilor de serviciu, consecințele incontestabil negative ale acestui gen de fapte asupra încrederii

publice în corectitudinea demersurilor funcționarilor implicați într-o procedură judiciară și rezonanța socială a faptelor de corupție la momentul actual.

Toate aceste elemente reliefează o gravitate și un ecou al faptei suficiente pentru a justifica, la acest moment, aprecierea că prezervarea ordinii publice reclamă în mod necesar luarea unei măsuri preventive, astfel încât să se asigure în mod efectiv sentimentul de securitate ce derivă din promptitudinea reacției organelor judiciare în fața faptelor de corupție, cât și buna desfășurare a urmăririi penale.

Circumstanțele personale favorabile ale inculpaților nu au, la acest moment procesual, o relevanță deosebită, dat fiind faptul că elementele cu caracter obiectiv ale cauzei și mai ales gravitatea și rezonanța negativă a faptelor de corupție de care sunt suspectați inculpații sunt cele care justifică, în prezenta cauză, preponderența acordată interesului general al desfășurării în bune condiții a urmăririi penale, în detrimentul dreptului său la libertate individuală.

În raport de toate cele arătate și apreciind că o altă măsură preventivă mai puțin restrictivă ar fi insuficientă pentru atingerea scopului prev. de art. 136 alin. 1 Cod procedură penală, în temeiul disp. art. 149¹ alin. 9 Cod procedură penală va admite propunerea Parchetului și se va dispune arestarea inculpaților BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION, ENE CRISTIAN MARIAN și SIMIRIANU MARIAN pe 29 zile, începând cu data de 22.02.2012 până la 01.03.2012.

Este adevărat că inculpata a apărut pe înregistrările audio la un moment în care, de fapt, erau suspicionați ceilalți inculpați.

Ulterior, în cazul ei s-a solicitat autorizație de la Curtea de Apel București.

Oricum, problema legalității administrării probelor va fi analizată în momentul soluționării fondului cauzei.

DISPOZITIV

Admite propunerea formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiției – Direcția Națională Anticorupție.

În baza art. 149¹ alin. 9, alin. 10-11, art. 143 și art. 148 lit. f Cod procedură penală dispune arestarea preventivă a inculpaților **BĂLĂȘESCU MAXIMILIAN ION, ENE CRISTIAN MARIAN și SIMIRIANU MARIAN** pe o perioadă de 29 zile, începând cu 2 februarie 2012 până la 1 martie 2012, inclusiv, și emiterea mandatelor de arestare preventivă în acest sens.

În baza art. 192 alin. 3 Cod procedură penală cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Cu recurs în 24 ore de la pronunțare.

Pronunțată în ședință publică, azi 1 februarie 2012.

WWW.LUMEAJUSTITIEI
LUJU.RO